

pligtelse til, at vise os, hvorledes man med den Politikk vil naae noget Resultat, og hvad den saaledes fører til; thi dersom det skulde være Tilfældet, at han slet ikke havde nogen Tanke med den og ikke kunde paavise Noget-somhelst, vilde man maasse se anderledes paa denne Politikk. Det er derfor, jeg har rettet dette Spørgsmaal til ham, som jeg haaber han vil besvare saa koncist og saa tydeligt som muligt.

Solch: Jeg kunde ønske i saa faa Ord, som Situationen fordrer, at tilkjendegive, hvilket Udbytte jeg har havt af den megen Betsalenhed, som det ærede Medlem for Rjøbenhavn's Amts 5te Valgkreds (Holstein-Ledreborg) har lagt for Dagen. Det ærede Medlem bebrejdede det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), at han vilde bidrage Sit til, at vi kunde komme til at blive i de provisoriske Tilstande i flere Aar endnu. Det kan gjerne være, dette er rigtigt, men det forekommer mig egentlig, at de Betingelser, som det ærede Medlem for Rjøbenhavn's Amts 5te Valgkreds har opstillet for at komme til en Forstaaelse, ere af samme Natur. Han jansætter nemlig, bestandig Dnsfeligheden af at forhandle med det andet Thing med, at der maa samtidig opnaas en Forstaaelse med Hensyn til en Forandring af Forfatningen, og vi have nærmere faaet forklaret, at det er en Om-dannelse af Rigsretten, der dreier sig om. Hvis vi imidlertid skulde vente med at komme ud af det nærværende Ufsøre, til Rigsretten blev forandret, tror jeg, at vi vilde komme til at vente meget længe; thi denne nye Rigsret skulde vel være, som det ærede Medlem og Folkethingets Flertal ønskede, og det vilde vistnok være ganske overordentlig vanskeligt at komme til Enighed med Landsthinget om en saadan Ordning. Jeg mener derfor, at naar de Betingelser skulle opfyldes, som det ærede Medlem opstillede, fører han os ikke nærmere til Maalet end det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds. Det kan være affurat Et. Hvis man yderligere under disse Forhandlinger skulde ville, at § 25 skulde gaa ud af Grundloven, er det muligt, at det fra et vist Synspunkt kunde være ønskeligt; men jeg føler mig aldeles overbevist om, at Sligt vil være saa fjernt fra Høires Tanker, at det aldrig vil kunne opnaas. Naar det ærede Medlem for at løse Konfliktten fordrer Andet end det at blive enig om det første Mars Finanslov og om de Stridspunkter, der ere i den, tror jeg, at han fordrer Noget, der slet ikke er Mulighed for at opnaa; saa bidrager han kun til Konfliktens Forlængelse og udretter det Samme

som det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds. Det er, hvad jeg har faaet ud af disse Dages Forhandlinger og af det ærede Medlems megen Tale.

Formanden (Høgsbro): Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds har begjæret Ordet for 3die Gang. Er det for en kort Bemærkning? (Berg: Nei). Saa udfordres Thingets Samtykke. Forsaabidst Ingen gjør Indsigelse, anser jeg Samtykket for givet. (Ophold). Det ærede Medlem har da Ordet!

Berg: Det ærede Medlem fra Åsens (Berntsen) beklagede sig over mine urigtige Citater. Jeg synes, at det var aldeles ubesøjet, jeg naar det ærede Medlem, der talte næstsidst (Holstein-Ledreborg) kom ham til Hjælp i den Henseende, saa er det unødigt Trøstte. Da jeg nemlig angav det ærede Medlems Udtalelse som, at hvis vi negtede en Finanslov til Ministeriet, kunde det have Ret eller Grund til, hvad det gjorde, og naar det ærede Medlem under min Tale gjorde Indsigelse, og jeg da rettede det til „eller i alt Fald blev den faktiske Følge“ og det ærede Medlem saa nikkede, saa mente jeg, at det stod i Tidenden tydelig nok, dette „at det blev den faktiske Følge.“ Men hvoraf veed det ærede Medlem det? Og hvor kan den ærede næstsidste Taler sige, at det vil blive saa i en overfluelig Række af Aar? Ja, jeg kan for Resten være ganske enig dert, naar det er de Herrer, der negte Finansloven med den Motivering, at de vide forud, at det bliver den faktiske Følge, og at det er en selvfølgelig Sag; thi saa har Protesten jo slet ingen iboende Kraft. Men de Herrer tage fuldstændig fejl og tale om Ting, som de slet ikke vide. Hver Gang en saadan Akt fornyses, at et Folkething, der virkelig har Noget at betyde, paa Folkets Vegne og med den Stilling, der svarer dertil, forkaster Finansloven, maa Regeringen i Forening med Hs. Majestæt i Statsraadet tage under Overveielse, hvad der skal gøres. De Herrer kunne ikke se saaledes ind i Fremtiden og sige, at det betyder slet ingen Ting, hvorledes vi havde vor Ret. Det er Svaret dertil, og jeg afviser bestemt saadanne Udtalelser, at den faktiske Følge af en saadan Protest og en protesterende Beslutning af Folkethinget i disse Forhold slet Intet har at betyde. De maa jo vide saa meget, at hvor lidet end maasse hele Folkets Mistillid og Folkethingets Beslutninger end kan betyde for dette Ministeriums Stilling, hænger dets Liv dog til den anden Side i et Haar, der hænger det i Staschefens personlige Forhold til det. For